

Sygn. akt II W 1189/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSSR Monika Zmysłowska – Sołowiej

Protokolant: Magdalena Buczyńska

Przy udziale oskarżyciela: -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19.04.2018 roku i 30.05.2018 roku

sprawy z oskarżenia Komisariatu Policji w Wieliszewie

przeciwko

D. B. urodz. (...)

w N.

syna J. i M. z d. L.

obwinionego o to, że: I. w dniu 19 listopada 2017 r. o godz. 17.30 w miejscowości K. ul. (...) droga (...) kierując pojazdem marki M. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość na terenie zabudowanym 50 km/h, o 68 km/h, jadąc z prędkością 118 km/h,

tj. o wykroczenie z art. 92a k.w.

II. w miejscu i czasie podczas kontroli drogowej nie posiadał przy sobie wymaganych dokumentów w postaci prawa jazdy,

tj. o czyn z art. 95 k.w.

orzeka

I. Obwinionego D. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 92a k.w. w zb. z art. 95 k.w. w zw. z art. 9 § 1 k.w. i za to na mocy art. 92a k.w. w zw. z art. 9 § 1 k.w. wymierza mu karę 500 (pięćset) złotych grzywny.

II. Na podstawie art. 119 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 3 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w kwocie 150 (sto pięćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II W 1189/17

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 30 maja 2018 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 listopada 2017 roku około godziny 17:30 obwiniony D. B. jechał swoim samochodem marki M. o nr rej. (...) wraz z narzeczoną K. W.. Na drodze (...) ul. (...) w miejscowości K. został zatrzymany do kontroli przez pełniącego służbę funkcjonariusza policji sierż. Z. J. (1), w związku z przekroczeniem prędkości przez kierującego o 68 km/h . Pomiaru prędkości dokonał sierż. Z. J. (1) urządzeniem (...) o numerze fabrycznym (...). Wynik pomiaru wynosił 118km/h, a w miejscu pomiaru dopuszczalna prędkość jazdy wynosiła 50 km/h. Pomiaru dokonano z odległości około 117 m. Podczas przeprowadzonej kontroli Obwiniony nie posiadał przy sobie wymaganego prawem dokumentu w postaci prawa jazdy. Obwinionemu postawiono zarzut popełniania wykroczeń z art. 92 a k.w oraz z art. 95 k.w.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

Dowód:

- notatka urzędowa (k. 1,5)

Świadcstwo legalizacji (k.2)

- informacje o wypisach z ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego

- sprzeciw (k.24)

- dane osobowo-poznawcze (k.31)

- kserokopia orzeczenia (k.34-36)

- kserokopia instrukcji obsługi urządzenia (...)

- zeznania K. W. (k.90-91)

- Zeznania Z. J. (2) (k. 7-10, 40)

- zeznania D. J. (1) (k. 39)

- częściowych wyjaśnienia obwinionego (k. 13-15, 37)

Obwiniony D. B. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia polegającego na przekroczeniu w dniu 19 listopada 2017 roku o godz. 17:30 w miejscowości K. prędkości o 68 km/h. Przyznał się natomiast do tego, że kierując pojazdem nie posiadał wymaganych prawem dokumentów w postaci prawa jazdy. (K.13-15). Podczas rozprawy przed Sądem również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 92a k.w., przyznał się natomiast do wykroczenia z art. 95 k.w.(k. 37). Obwiniony wyjaśnił, że gdy został zatrzymany do kontroli jechał poniżej 100 km/h. Policjanci pokazali mu pomiar prędkości. Pomiaru dokonano miernikiem laserowym. Podczas kontroli nie posiadał przy sobie prawa jazdy. Jak twierdzi na drodze był duży łuk, inni kierowcy ostrzegali go, że jest kontrola więc na pewno nie przekroczył 100 km/h. Wskazał, że podróżował z narzeczoną K. W. która jechała na przednim siedzeniu. Ponadto stwierdził że pomiaru dokonano miernikiem (...) „z ręki” natomiast z instrukcji obsługi dostępnej w internecie wynika, iż wiarygodny pomiar jest z max 90 metrów. Według obwinionego urządzenie laserowe (...) nie jest miarodajne i może się mylić. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego w części w której podał że kierował w dniu 19 listopada 2017 roku pojazdem marki M. w miejscowości K. a zatrzymany do kontroli prędkości nie posiadał przy sobie wymaganych prawem dokumentów w postaci prawa jazdy. Ta część wyjaśnień znajduje potwierdzenie w zeznaniach Z. J. (2) (k.40), D. J. (1) (k. 39), K. W. (k.91) i nie budzi wątpliwości. Nie zasługuje na wiarę ta część wyjaśnień obwinionego, w której podał że jechał z prędkością poniżej 100

km/h. Ta część wyjaśnień obwinionego jest nielogiczna i sprzeczna z zeznaniami Z. J. (2) oraz D. J. (1), oraz, notatką urzędową, świadectwem legalizacji, kserokopii instrukcji obsługi urządzenia (...), którym to dowodom Sąd dał wiarę.

Świadek D. J. (1) podczas rozprawy zeznał, iż w dniu zdarzenia była przeprowadzana kontrola prędkości pojazdów w miejscowości K.. Obwiniony jechał białym busem z kierunku N. w kierunku S.. Obwiniony został zatrzymany za przekroczenie prędkości. Było to w godzinach wieczornych przy małym natężeniu ruchu. Wydawało mu się że pojazd jechał ponad 100 km/h, był dokonany pomiar jego prędkości urządzeniem posiadającym świadectwo legalizacji. Przed rozpoczęciem służby urządzenie było kalibrowane. D. J. (1) podał że, w rozmowie z obwinionym nie uczestniczył, bowiem kontrolę oraz pomiar prędkości przeprowadzał Z. J. (2). Po przedstawieniu przez Przewodniczącego notatki urzędowej D. J. (2) uzupełnił zeznanie podając, że zdarzenie miało miejsce w dniu 19 listopada 2017 roku w miejscowości K. na ul. (...) – (...). Pomiar prędkości był wykonany urządzeniem T. S. , do obsługi którego został przeszkolony w (...) w roku 2015r. Podał, że w urządzeniu T. S. pokazany jest czas dokonania pomiaru. Ponadto zeznał, że w trakcie pełnienia służby nie zdarzyło mu się dokonać błędnego pomiaru. W urządzeniu może wystąpić błąd jeśli nie trafi się w rejestrację pojazdu wówczas lub jeżeli odległość jest zbyt duża jednak wówczas odczyt prędkości się nie pokaże a wyświetli się napis (...). Podał że podczas przeprowadzonej kontroli nie była używana luneta ani statyw bo nie są to obligatoryjne urządzenia a ich brak nie dyskwalifikuje pomiaru. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach Z. J. (2) (k. 40), K. W. (k.91) oraz, notatce urzędowej, świadectwie legalizacji, kserokopii instrukcji obsługi urządzenia (...)

Świadek Z. F. (...) L. przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego zeznał iż w dniu 19 listopada 2017 pełnił służbę wraz z D. J. (1) w miejscowości K. na drodze DK (...). Obsługiwał urządzenie kontrolne T. S.. Po dokonaniu pomiaru prędkości zatrzymał do kontroli pojazd marki M. o numerze rejestracyjnym (...). Pomiar prędkości wskazał 118 km/h w terenie zabudowanym, gdzie dopuszczalna prędkość wynosiła 50 km/h. Kierowcą pojazdu był D. B. który ponadto nie posiadał przy sobie dokumentu prawa jazdy. W związku z przekroczeniem prędkości nałożono na kierowcę mandat karny w wysokości 550 zł i 10 pkt karnych. Obwiniony odmówił przyjęcia mandatu, ponieważ nie zgadzał się z przeprowadzonym pomiarem prędkości, twierdząc że to nie jest jego prędkość. Podczas rozprawy Z. J. (2) potwierdził zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym. Ponadto zeznał że przechodził szkolenie z obsługi tego urządzenia w 2017 roku w (...) L.. Nie zdarzyło mu się przeprowadzić złego pomiaru prędkości tym urządzeniem. W dniu służby urządzenie pomiarowe było kalibrowane i miało aktualne świadectwo legalizacji. Pojazd namierzany był z odległości ok. 120 m. W trakcie pomiaru celował w tablice i nie mógł zmierzyć prędkości innego pojazdu. Świadek wskazał, że gdyby wystąpił błąd pomiaru pokazałby się komunikat na wyświetlaczu. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach D. J. (1) (k. 39), K. W. (k.91) oraz, notatce urzędowej, świadectwie legalizacji, kserokopii instrukcji obsługi urządzenia(...)

Świadek K. W. zeznała, że w listopadzie 2017 roku jechała z obwinionym samochodem marki M. (...) kiedy zatrzymała ich policja do kontroli. Jadąc w kolumnie samochód z naprzeciwka mignął im światłami że jest kontrola. Wszyscy kierowcy zwolnili. Zostali zatrzymani do kontroli. Podczas kontroli nie widziała odczytu na laserowym urządzeniu pomiarowym, jednak widziała że policjant pokazywał go obwinionemu. Policjant powiedział jej narzeczonemu że jechał z prędkością 100 lub 120 km/h. Obwiniony powiedział że odmawia przyjęcia mandatu. K. W. zeznała że nie wie z jaką prędkością jechał obwiniony, ponieważ nie patrzyła na licznik. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach D. J. (1) (k. 39), Z. J. (2) (k. 40) oraz, notatce urzędowej, świadectwie legalizacji, kserokopii instrukcji obsługi urządzenia(...)

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył co następuje:

Obwiniony D. B. dopuścił się przypisanego mu czynu z art. 92 a kw, który stanowi, że popełnia wykroczenie kto prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym,. W świetle

całości kształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w niniejszej sprawie wina obwinionego D. B. i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Przeprowadzone w sprawie dowody uznane są za wiarygodne wzajemnie się uzupełniają i tworzą logiczną całość. W zakresie zarzucanych obwinionemu czynów Sąd dał wiarę obwinionemu w zakresie w jakim przyznał, iż kierował on pojazdem nie posiadając wymaganego prawem dokumentu w postaci prawa jazdy. Natomiast zdaniem Sądu wyjaśnieniom obwinionego w zakresie kwestionowania wyników pomiaru prędkości jego pojazdu należało odmówić waloru wiarygodności a wyjaśnienia te potraktować jako obronę przez obwinionego linię obrony. Zdaniem Sądu prędkość z jaką poruszał się obwiniony został zmierzony urządzeniem posiadającym aktualne świadectwo legalizacji a zatem był sprawny technicznie. Z tego też powodu Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować autentyczność i rzetelność dowodu z pomiaru wykonanego nim. Czyn zabroniony z art. 92a k.w. może być popełniony umyślnie lub nieumyślnie i nie jest tu konieczne spowodowanie jakiegokolwiek zagrożenia. Do jego popełnienia wystarczające jest przekroczenie dopuszczalnej prędkości w danym miejscu nawet w niewielkim zakresie. Zgodnie z dyspozycją art. 20 ustawy prawo o ruchu drogowym dopuszczalna prędkość pojazdu lub zespołu pojazdów na obszarze zabudowanym wynosi 50 km/h. Zakres w jakim obwiniony przekroczył dopuszczalną prędkość pozwala przyjąć że doszło do niego w sposób świadomy. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, iż obwiniony swoim zachowaniem we wskazanym miejscu i czasie wyczerpał ustawowe znamiona czynów stypizowanych a art. 92a k.w. oraz 95 k.w.

Biorąc pod uwagę powyżej wymienione przesłanki wymiaru kary Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości jego czynów oraz z zdolną spełnić swe cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej spełni kara 500 złotych grzywny. Kara ta powinna przekonać obwinionego, że udział w ruchu drogowym wymaga rozsądku i przestrzegania bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Obwiniony jest budowlańcem, osiąga dochód z prac dorywczych w kwocie 2 000 zł miesięcznie. Powinien zatem zwrócić również poniesione koszty postępowania, które nie powinny być przerzucone na Karb Państwa a zatem ogół społeczeństwa, wobec czego Sąd zasądził je od niego.